

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СМЕТНА ПАЛАТА

29
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Вх. № 3/К.З.2/96г.
Дата 2.11.1996г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н АСЕН МАНОВ
СОФИЯ

Издх. № 50/01.02.1996г.

Г-н А. Манов

СТАНОВИЩЕ
по
конституционно дело N 2/1996 г.

Конституционният съд на Република България на основание на чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2 е сезиран с искане за обявяване противоконституционност на чл. 13, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси във връзка с разпоредбите на чл. 60, ал. 1 и 2 и чл. 84, т. 3 от Конституцията.

Атакуваната разпоредба на закона е приета преди влизането в сила на Конституцията.

Сметната палата на Република България е на мнение, че е формирана практика на Конституционния съд на Република България относно така наречените заварени от Конституцията закони.

Непосредствено след конституирането си през 1991 г., Конституционният съд на Република България е сезиран от 93 народни представители от Седмото Велико народно събрание и 53 народни представители от 36-ото Народно събрание с искане за обявяване противоконституционност на § 6 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за политическите партии във връзка с разпоредбите на чл. 12, ал. 2 от Конституцията. Това искане е отклонено от Конституционния съд със следните мотиви:

„Конституционният съд намира, че след като се касае за разпоредба на заварен от Конституцията закон, не съществуват условия за упражняване на правомощие по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, респективно по чл. 12, т. 2 от Закона за Конституционния съд. Това му правомощие обхваща само законите, приети при нейното действие. Поради това, предмет на този

контрол могат да бъдат законите, които се приемат след приемането на Конституцията." (Определение на Конституционния съд на Република България от 29 декември 1991 г. по конституционно дело N 1/1991 г. за допустимостта на конституционен контрол върху законите, приети преди влизане в сила на Конституцията.).

В същия смисъл Конституционният съд на Република България се произнася през 1992 г. по конституционно дело N 11/1992 г., за което е сезиран с искане на 59 народни представители от 36-ото Народно събрание и на Президента на Република България, за установяване на противоконституционност на Закона за изповеданията от 1949 г. Съображенията на Конституционния съд за това са следните:

„Законът за изповеданията, предмет на искането, е приет и влязъл в сила преди Конституцията. При това положение, след като се касае за заварен закон, Конституционният съд намира, че не са налице условията за упражняване на правомощието му по чл. 149, и заключава, че не е компетентен да се произнася по искания за установяване на противоконституционност на заварени закони. Това становище Конституционният съд е застъпил и с определението си от 29 декември 1991 г. по конституционно дело N 1/1991 г. и не намира правни съображения да го променя." (Определение N 5 на Конституционния съд на Република България от 4 юни 1992 г. по конституционно дело N 11/1992 г. за допустимостта на конституционния контрол върху законите, приети преди влизане в сила на Конституцията.).

По идентични съображения с определение N 7 от 21 юли 1992 г. по конституционно дело N 17/1992 г., Конституционният съд е отклонил искането на 51 народни представители от 36-ото Народно събрание за обявяване противоконституционността на чл. 24, ал. 1 от Закона за ловното стопанство.

Посочената трайна практика на Конституционния съд на Република България налага извода, че способът за привеждане на завареното законодателство в съответствие с изискванията на Конституцията е приемането на нови законодателни актове чрез упражнена законодателна инициатива.

Въз основа на гореизложеното, ръководството на Сметната палата счита, че е необходимо приоритетно да бъде приет нов закон за имуществените данъци от Народното събрание.

Становището е прието на заседание на ръководството на Сметната палата, с протокол N 11 от 01.02.1996 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СМЕТНАТА ПАЛАТА

01.02.1996 г.
София